

ахевци

на, за честъ на която и получили името си. Споредъ тоя поводъ приказоватъ слѣдна та басня. Кога билъ основанъ градъ тѣ, Посейдонъ и Атина се прѣпрѣли, кой отъ тѣхъ да господарова. Олимпийски ти богове отсѣдили да дадѣтъ правда на оногова отъ двама та противника, който произведе по-полезенъ прѣдмѣтъ за люде ти. Посейдонъ ударилъ на земя та съ тризбець тѣ си и отъ нея излѣзълъ конь. Атина произвела дрѣво маслина. Богове ти отсѣкли прѣширня та въ полза на Атина, и за това градъ тѣ билъ нареченъ на нейно то име. (Трѣбова да знаемъ, че съсѣдна та съ Атина край морето долина на Атика въ старо врѣме била прочута съ маслини ти си).

Едно прѣдание приказова, какво въ Атина царска та власть била махната споредъ слѣдниъ поводъ. Когато Дорѣне ти се повдигнали и отишли на югъ да завоюватъ Пелопонесъ, една частъ отъ тѣхъ налѣтѣла на Ионѣне ти, които населявали Атика. Ионѣне ти отишли да питатъ оракуль тѣ; той имъ отговорилъ, че оная страна ште надвие, на която войвода та се убие. Атинскиъ царъ Кодръ се прѣоблѣклъ като простъ войникъ, отишълъ въ неприятелскиъ станъ, скаралъ се тамъ, и билъ убитъ. Когато Дорѣне ти се научили, че той самъ се жрѣтвовалъ уплашили се отъ прѣдричание то оракулово, та се оттеглили. Тогава атински ти голѣмци (евнатриди) обадили, че слѣдъ, такъвъ единъ великодушнъ царъ никой не е достоенъ да бѣде неговъ прѣемникъ, та царско то достоинство било вдигнато. Царска та власть се раздѣлила между нѣколко чиновника, които се наричали *архонти* (старѣйшини), и се избирали само отъ голѣмци ти. Така Атина станала наредоправление най-напрѣдъ аристократическо. Голѣмци ти повече то гледали за своя облага, и притѣснявали простиъ народъ; тии много бесчовѣчно постѣповали съ длѣжници ти си, като ги обрѣштали въ робство горки ти. Затова имало мнозина неблагодарни, които се мъчили да о-